

REM WORD

Planety i gwiazdy

WSZYSTKO W PORZĄDKU

Rem Word

**Planety i gwiazdy.
Wszystko w porządku**

«Издательские решения»

Rem Word

Planety i gwiazdy. Wszystko w porządku / Rem Word —
«Издательские решения»,

ISBN 978-5-00-500389-8

Kochamy Kosmos. Potrzebujemy jego najważniejszych szczegółów technicznych — są tutaj. Jesteśmy ważnymi uczuciami i przestrzenią dla wyobraźni — jest ona w pełni brana pod uwagę...

ISBN 978-5-00-500389-8

© Rem Word
© Издательские решения

Содержание

Słońce	6
Merkury	11
Wenus	14
Ziemia	21
Księżyc	26
Конец ознакомительного фрагмента.	29

Planety i gwiazdy Wszystko w porządku

Rem Word

© Rem Word, 2019

ISBN 978-5-0050-0389-8

Książka powstała w inteligentnym systemie wydawniczym Ridero

Słońce

Po 400 milionach lat po Wielkim Wybuchu, co oznacza narodziny wszechświata, powstają mgławice gazowe. Ze względu na siłę przyciągania grawitacyjnego, gaz koncentruje się w gwiazdach i liczy miliardy gwiazd galaktyki. Elektryczne pola magnetyczne są silne, ale neutralizowane przez przeciwne działanie innych ładunków i biegunów. Tylko siły grawitacyjne, pomimo ich względnej słabości, są w stanie zjednoczyć się i wzmocnić bez ograniczeń. Maksymalny zasięg ich wpływu, a nawet prędkość propagacji przez naukę nie są dokładnie ustalone. Zatem atomy, nieruchome i pozornie wiecznie wiszące w próżni, zaczynają i zaczynają gromadzić się w maleńkie kawałki lodu. Trudno sobie wyobrazić, że pamięć o przyszłości jest odcisnięta w tych zimnych, obojętnych płatkach śniegu. Oto ukryte gigantyczne i małe planety, zderzenia, wybuchy, ciało i krew, zimne obliczenia i czułe uczucia.

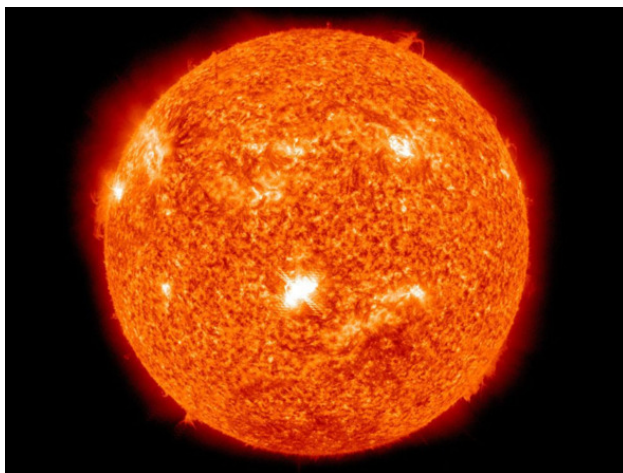
Nasza Galaktyka (z dużą literą), inaczej – Droga Mleczna (via lactea) powstała 13 miliardów lat temu. Ma od 200 do 400 miliardów gwiazd. Wiek Układu Słonecznego to 4,5 miliarda lat. W swoim składzie znajduje się osiem uznanych planet klasycznych, a także pięć tzw. Planet karłowatych, w tym teraz już «Pluton» wydalonych z grupy «A».

Orientacyjne cechy «gwiazdy ziemskiej» są następujące. Średnica 109 średnic Ziemi. Grawitacja na powierzchni równika wynosi 28 ziemnych. Temperatura rdzenia wynosi 1,5 miliona stopni. Druga prędkość kosmiczna (całkowite wycofanie z obszaru przyciągania) wynosi 617 km. c. Wodór zamienia się w hel – krótko mówiąc, wszystkie wyjaśnienia, że słońce świeci tak długo i gorąco. Samotne atomy i motywy zebrane z zimnej otchłani manifestują całą ich moc.

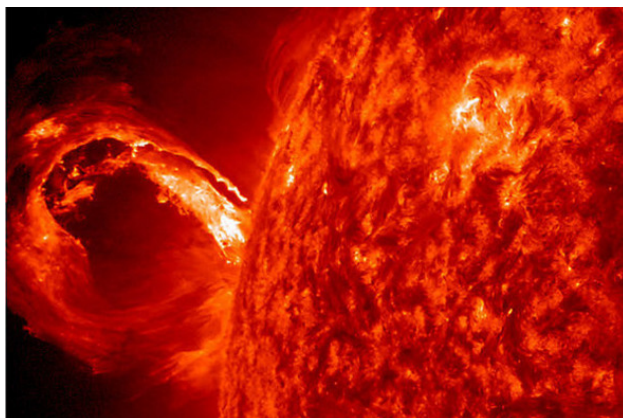
Ciekawe badania Słońca przeprowadzane są przez europejski aparat SOlar i Heliospheric Observatory (SOHO) od 1995 roku. W szczególności to ta stacja wykrywa egzotyczne obiekty wielkości Ziemi na Ziemi nad północnym biegunem Słońca. Ciekawy i amerykański projekt STEREO – zestaw dwóch zdalnych urządzeń, tworzący stereoskopowy obraz «naszej» gwiazdy.

Świątynia w Karnaku. Główne państwowe sanktuarium Nowego Królestwa. Okolice Luksoru. Położenie Teb (egipski Noycet), jednej z dwóch stolic starożytnego Egiptu (drugi to Memphis). Tutaj, trzy i pół tysiąca lat temu, ludzie czcili Atona – Słońce i jego ludzkie wcielenie dla boga Amona-Ra. Sądzę, że myślisz również, że świątynia nadal wygląda bardzo dobrze.

Nasze Słońce... Ma plamy. Ale nie powinniśmy się tym zbytnio przejmować.

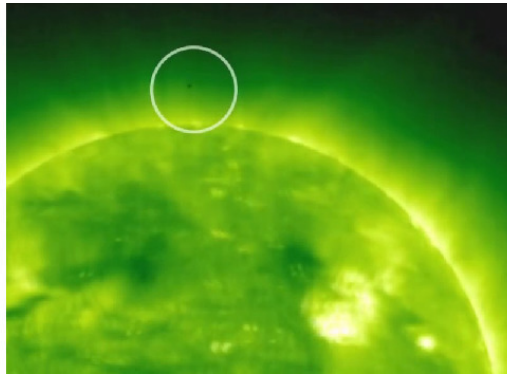

Jest tu naprawdę gorąco... Tak się składa, że prostruzorzy nie wracają do pola magnetycznego. W tym przypadku materia gwiazdowa wpada w kosmos. Siła wyrzutowa jest taka, że aż do orbity Marsa stanowi znaczące zagrożenie dla astronautów Ziemi podróżujących po ich statkach aluminiowych. Ale wydaje się, że są tacy, którzy nie dbają o promieniowanie słoneczne...

Misje «Stereo» są wybierane do Słońca i tworzą wysokiej jakości zdjęcia tego, co dzieje się w jego fotosferze. Okazuje się, że to ciepłe miejsce zostało wybrane przez kosmitów. Spójrz

na statek kosmiczny o rozmiarach nieco mniejszych niż Ziemia, kąpiący się w strumieniu wściekłego promieniowania, w temperaturze setek tysięcy lub milionów stopni. Oficjalne zdjęcie NASA

Takie gigantyczne wehikuły UFO wiszą nawet na kołowej orbicie równikowej, ale ściśle nad biegunem północnym Słońca, powodując tu okresowe oscylacje. Żadna zwykła planeta, ani jej metaliczny rdzeń, nie wytrzyma tu dłużej niż jedną minutę.

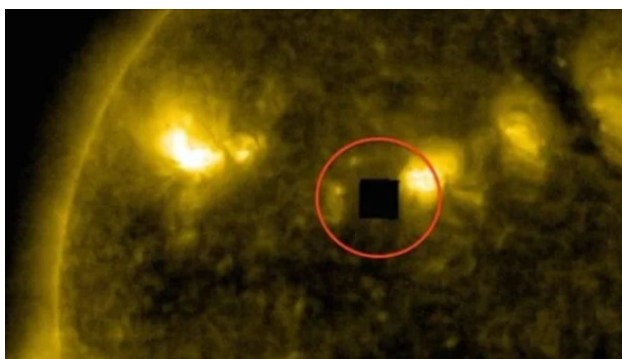
Tak jest na granicy rozdzielczości optycznej, prawdopodobnie z dodatkiem fantazji osoby przetwarzającej materiały fotograficzne, obcego statku. Komentarz na temat struktury i celu tego obiektu jest po prostu bez znaczenia. Wygląda na to, że projekt inżynierski nieco mniejszy niż Ziemia, pod wpływem własnej grawitacji, musiałby nieuchronnie przybrać kształt zaokrąglony. Wydaje się, że w tym przypadku mamy do czynienia z tzw. Fałszywą. Żebyśmy się nie znudzili, zasłonili miłośników skandalicznych kompozycji interesującymi zdjęciami na swoich komputerach i wrzucili je do sieci, ukrywając się za nazwiskami znanych ekspertów. Albo po prostu nie wyobrażamy sobie tego, co widział, jak pomysłowy dzikus nurkujący w morzu nie jest w stanie pomieścić atomowego okrętu podwodnego widzianego pod wodą w jego obrazie świata.

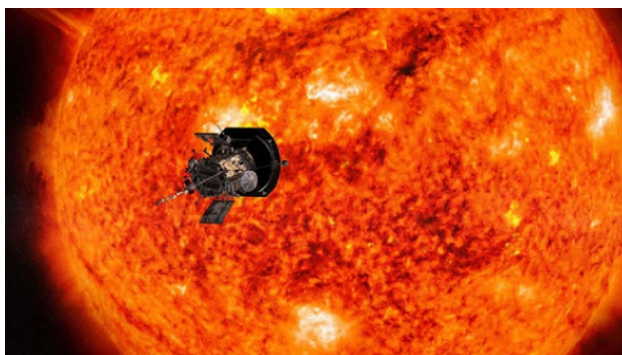
Na zdjęciu widzimy trąby powietrzne, lejek lub coś innego, o dziwnym symetrycznym kształcie, jakby tworząc kanał energetyczny z naturalnym reaktorem helowo-wodorowym Słońca szalejącym miliardy lat

A oto kolejne UFO, w kształcie cygara, unoszące się nad gwiazdą. Nie jest do końca jasne, jak daleko od aparatu znajduje się ten obiekt. Według niektórych znaków długość «filaru» to trzy średnice Ziemi. Eksperti NASA wyjaśniają zjawisko wad optyki lub po prostu milczą. Niemniej jednak, zgodnie z prawem Stanów Zjednoczonych dotyczącym wolności rozpowszechniania informacji, zdjęcia uzyskane z sond kosmicznych są regularnie wydawane do światowej sieci w celu ich przeglądania przez wszystkich. Powiedzmy tym ekspertom, że to nasze wielkie «Dziękuję»

Sześcienne UFO są dość powszechne w Układzie Słonecznym. Spisekom agencji kosmicznych łatwiej jest jednak przekazać tę formę jako grupę martwych pikseli, wad kamery.

Tak czy inaczej, Słońce i to, co dzieje się w pobliżu, są oczywiście interesujące dla entuzjastów NASA. W sierpniu 2018 r. Sondę Parkera wysłano prosto z Przylądka Canaveral do naszej gwiazdy. Lista zadań tego, uzbrojonych w prostokątną tarczę jak rzymski legionista urządzenia, obejmuje

zbliżenie z fotosferą Słońca na zaledwie 6 milionów kilometrów. Odległość ta jest dziesięć razy krótsza niż wysokość orbity okrytej skwierczącym wiatrem słonecznym Merkurego.

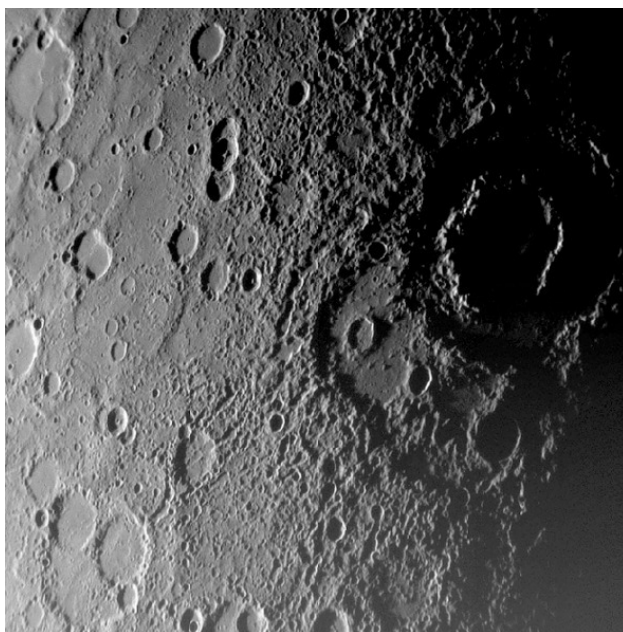
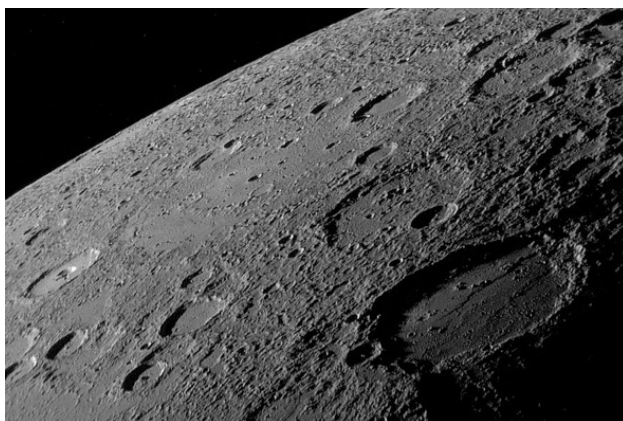
Merkury

Merkury. On, pierwotnie starożytny grecki Hermes, bóg handlu, zysków, przebiegłości, racjonalności, zręczności i elokwencji. Patron zwiastunów, ambasadorów, pasterzy, podróżników. Mistrz magii, astrologii i alchemii, esencja Trismegistusa, «Trzykrotnie największy». Posłaniec bogów jest wyższy. Syn Zeusa i Plejad Maya. Plejady to siedem córek Tytana Atlanta, które tworzą wspinałką eskortę bogini polowania Artemidy. Żona – Eupolimeia, wnuczka Zeusa w nieformalnym związku. Hermes ma szczególne relacje z innym światem. W ten sposób może swobodnie wejść do podziemnego Hadesu i opuścić go, bez uszczerbku dla jego zdrowia i pamięci. Zdolność do utrzymania nieograniczonej pamięci podczas przekraczania rzeki Styks otrzymuje syn Hermesa, przyjaciel, zwiastun Argonautów Efalid. W ten sposób jest również nieśmiertelny. Średnica posiadania przez patrona handlu wynosi 4, 9 tysięcy kilometrów (0,4 ziemskiego). Okres rewolucji wokół jej osi to 58 ziemskich dni. Zmiany temperatury na powierzchni planety wahają się od -19°C w nocy do plus 430°C po południu. Przyspieszenie grawitacji (proporcjonalnie do siły grawitacji) wynosi 3,7 ms metrów kwadratowych, tj. 2,5 razy mniej niż na Ziemi. Druga prędkość kosmiczna wynosi 4,25 km. c.

Równikowa prędkość obrotowa wynosi nieco ponad 3 m. S. Tak więc, oto uwaga dla pisarzy science fiction, od początku skwierczącego dnia astronauta może odejść szybkim krokiem, o ile ma wystarczającą siłę i podaż tlenu. Po świątyni Merkurego następuje trzy czarno-białe zdjęcia bez komentarza. Poddajemy się najgłębszej filozoficznej i mistycznej kontemplacji. Tutaj łączy się ciepło i zimno, najgłębsze ciemności i oszałamiające światło.

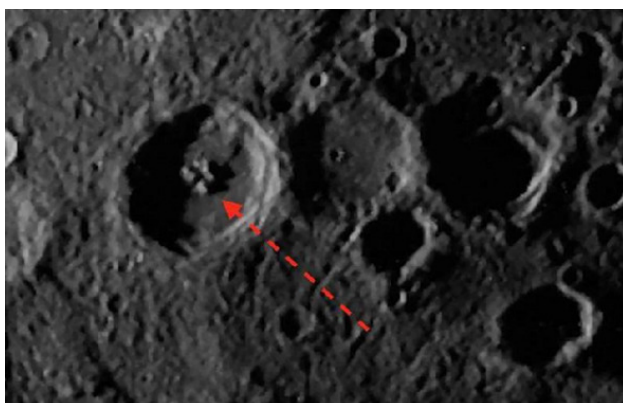

Świątynia Merkurego w rzymskich baiach. Budowa pierwszego wieku naszej ery. W istocie świątynia jest krytym basenem z kopołą, w którym pływają złote ryby, przypuszczalnie znak dobrobytu i powodzenia w sprawach handlowych. Podajemy tutaj również tak wzruszający symbol Merkurego, różgi pojednania zwanej kaduceuszem. Jak widzicie, są to dwa wijące się węże, całkiem zgodne między sobą

Tajemnicza edukacja na Merkurym. Migawka sondy American Messenger 2012. Długość czarnego prostokąta wynosi 6 km. Szerokość wynosi 3 km. Głębokość lub raczej wysokość nie jest znana. «Drzwi», w przeciwnym razie «Monolit» nie pasuje do otaczającego krajobrazu. Jednak z dużym prawdopodobieństwem nie jest to podróbka. Co wtedy?

Wszystko, co ma kształt prostokąta, wśród krzywoliniowych, pochyłych, podartych kraterów, natychmiast przyciąga uwagę, kosmiczni badacze pisklący na kanapie przed komputerem. Tak więc w 2017 roku słynny entuzjasta UFO Scott Warrent, patrząc na zdjęcia zrobione sondą Mariner 10 w 1974 roku, odkrył obcą wieżę zbudowaną w centrum jednego z kraterów na Merkurym. Możesz być zainteresowany. Co myślą o tym nasi bracia na tej planecie, wiszącej tuż obok Słońca?

Wenus

Rzymska bogini piękna, cielesnej miłości, pragnienia, płodności i dobrobytu. Rodzice w oryginalnych źródłach rzymskich zazwyczaj nie są wskazani. Dzieci są nieoznaczone w annałach Formido World Network i Amur, znacznie lepiej nam znanych. Kupidyn, Eros jest synem Wenus, urodzonym w sojuszu z Uranem, lub, co bardziej prawdopodobne, jednym z czterech podstawowych samowystarczalnych mocy świata. Później w wielkim starożytnym Rzymie, który obejmuje kulturalne centrum starożytności, Grecja, Wenus zaczyna być identyfikowana z Afrodytą. Mitologia tej bogini jest znacznie bardziej przemyślana. Afrodyta jest córką Zeusa i Hery, jednego z dwunastu najwyższych bogów olimpijskich. Małżonek – bóg ognia, patron rzemiosła kowalskiego Hefajstos. Kochankowie – wielki wojownik Ares (Mars), Dionizos, bóg inspiracji, winiarstwo, teatr i inni. Dzieci są «infante terrible» Deimos i Phobos, a także między innymi Harmonia, Hermafrodyta, Hymen, Priap, Eneasz i trzy boginie zabawy i radości, nękają (łaski).

...Przyspieszenie grawitacji na równiku (grawitacja) wynosi 0,9 ziemskiego. Okres rewolucji wokół własnej osi to 225 ziemskich dni. Promień 6052 km. Atmosfera składa się prawie wyłącznie z dwutlenku węgla, chmury atmosfery kwasu siarkowego unoszą się w atmosferze. Ciśnienie atmosferyczne wynosi 92 Ziemia. Praktycznie gaz, którego gęstość jest równa 7% gęstości wody, jest już pewnego rodzaju cieczą.

Temperatura na dolnej powierzchni takiego gazowego oceanu wynosi 460 stopni Celsjusza. Atmosfera Wenus jest związana z ciągłym ruchem kołowym. Całkowita rewolucja wokół masy planety dwutlenku węgla, na wysokości 10—50 km. o prędkości około 100 ms. (na powierzchni – 1 ms) w ciągu czterech dni.

W odległej przeszłości Wenus była całkiem odpowiednia dla albuminicznych form życia znanych nam jako ciała niebieskie. Maksymalna temperatura na powierzchni osiągnęła zaledwie 80 stopni Celsjusza, atmosfera jest dość rzadka i przezroczysta. Jednak katastrofa planetarna – zderzenie z dużą asteroidą lub kometą, być może utrata ogromnego satelity – która stała się jedną planetą, Merkury (istnieje taka wersja) zmienia to wszystko. Gwiazda poranna w jednym z dała od cudownego momentu zmienia kierunek ruchu wokół swojej osi i jest otoczona gęstą, żrącą atmosferą. Życie, jeśli kiedykolwiek tam było, się kończy.

To może nie być takie złe. Kamery radzieckiej sondy «Wenus», które robią zdjęcia przez półtorej godziny, podczas gdy stacja jest «żywa», pokazują interesującą anomalię. Kamienie o charakterystycznym podłużnym kształcie, kilka minut po głośnym lądowaniu aparatu, jak gdyby ośmielone ziemskie ostrzygi.

Czy tak jest, czy pojawienie się pęknięć w kamieniach jest grą światła i wyobraźni, tylko dalsze badania instrumentalne wyjaśnią.

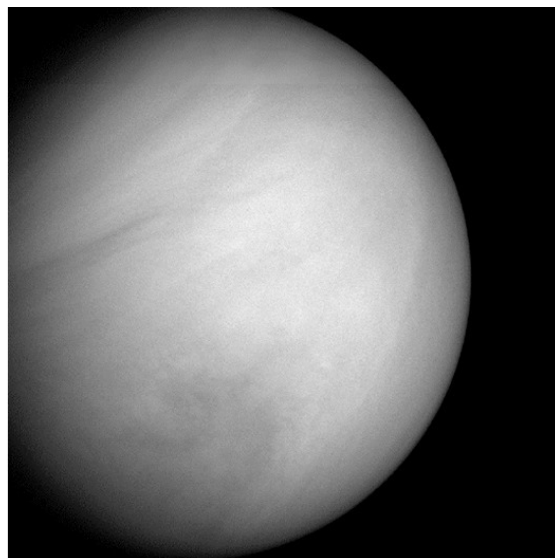
Poezja:

...Na odległej gwiazdzie Wenus
I ciepłe lato i złoto
Na Wenus, ach, na Wenus
Drzewa mają niebieskie liście!

(Nikolay Gumilev)

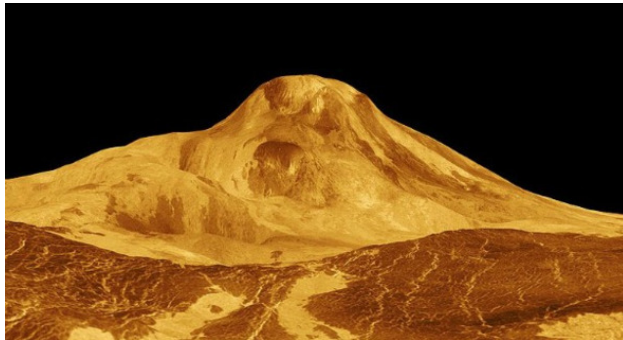
Świątynia Wenus w Baalbek (nowoczesny Liban). Budynek został zbudowany w III wieku naszej ery na polecenie rzymskiego cesarza Septymiusza Sewera, w kompleksie sanktuarium poświęconego Jowiszowi (Zeusowi). Wcześniej na tej fundacji znajdowała się świątynia fenickiej bogini Astarte. Przez długi czas świątynia Wenus była używana jako kościół chrześcijański pod wezwaniem świętej Barbary. Rysunek połowy XIX wieku. Od tego czasu budynek poniósł znaczne szkody. W lewym dolnym rogu nowoczesnego wnętrza

Wenus, ciasno owinięta gęstą atmosferą. Widok teleskopu Ziemi

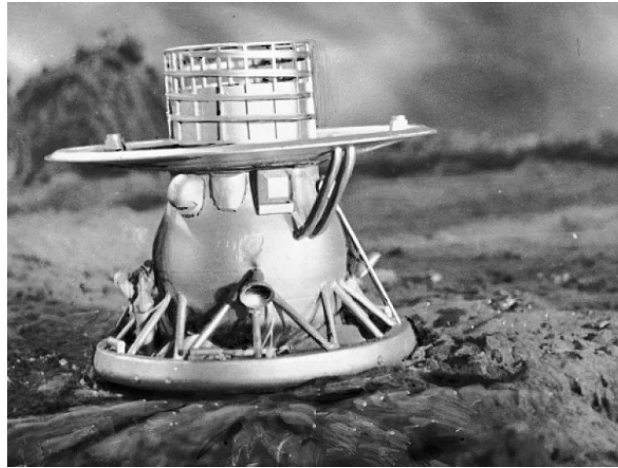
Wenus bez ubrania. Powierzchnia planety według spektrometru podczerwieni europejskiej sondy «Galileo».

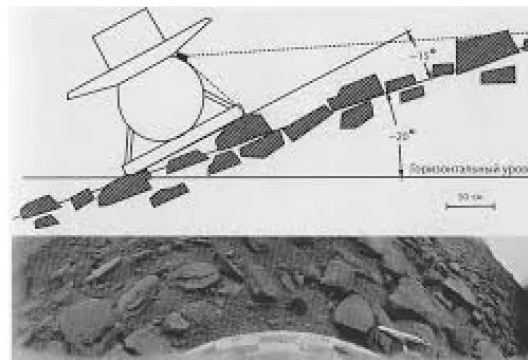
Góry Wenus. Kiedy widzisz ten krajobraz, nie możesz pomóc przypomnieć sobie wierszy z książki słynnego polskiego pisarza science-fiction Stanisława Lema «Astronauci»: «Planeta była zamieszkała przez zimne, liczące się stworzenia. Sto pięćdziesiąt lat temu, zaczynając wdrażać swój plan, dyskutowali przede wszystkim, czy ludzie mogą być przydatni do czegoś; i widząc, że nie byłiby w stanie nas użyć, postanowili zniszczyć całą populację Ziemi. Środki, które chcieli w tym celu wykorzystać, nie powinny zniszczyć ani naszych miast, ani dróg, ani fabryk... aby później mogły zostać wykorzystane. Chcieli rzucić radioaktywną chmurę na Ziemię, a następnie, gdy napięcie jonizacji spadło, Biała Kula musiała wysłać tysiące statków, które zjedzą na powierzchnię wymarłej Ziemi. Chcieli zniszczyć życie, ratując wszystko, co nie było życiem; obliczyli wszystko sumiennie, uwzględnili wszystkie czynniki, ale zapomnieli zawrzeć w obliczeniach jedno: siebie. Kiedy wielcy emitenci i Biała Kula byli już prawie gotowi, rozpoczęli wojnę na ostatnim etapie planu. Udało im się osiągnąć swój cel... ale na własnej planecie!..»

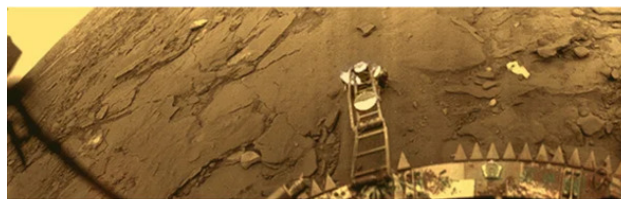
Trochę więcej. W odległych latach 70. i 80. dwie radzieckie misje z powodzeniem wylądowały na Wenus (rosyjska, jak wiadomo, planeta). Kamery klikają serię zdjęć. Pierwsze ujęcia pochodzą z okładek magazynów takich jak «Science and Life» i «Nature». Inne są zdeponowane w archiwach.

Podstawowe znaczenie: życie technologii na Wenus, takiej planecie, jest ograniczone do zaledwie półtorej godziny. Kolejne tranzystory zaczynają zawodzić. Obraz jest głośny. Fotografia – bohaterska misja sowiecka «Venera-7», sierpień 1970

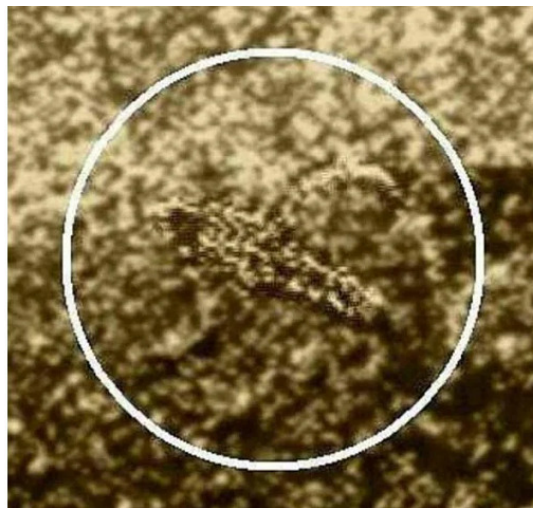
Niestety stacja staje się nierówna, a kamery są nieco zakopane w ziemi

Nowe technologie umożliwiają filtrowanie irytujących zakłóceń. Obraz jest bardzo klarowny. Kołowrotki z filmami z lat siedemdziesiątych usuwamy z półki i znów wypuszczamy w biznes. Co widzimy ze świeżymi oczami?

Zanim weźmiesz szkło powiększające i zaczniesz przetwarzać stare, dobre zdjęcia, spójrz na Wenus oczami oświeconego artysty. Więc jest Wenus. Kto wie, może kiedyś drzewa z niebieskimi liśćmi naprawdę na tym rosły... Mówią, że teraz jest piekło. Temperatura wynosi 400 stopni, ciśnienie atmosfery jest na dnie oceanu. Można jednak dostosować się do pieczenia. Kości parowe nie bolą. Cóż, w głębi naszego Mariana Trench pływają także stornie.

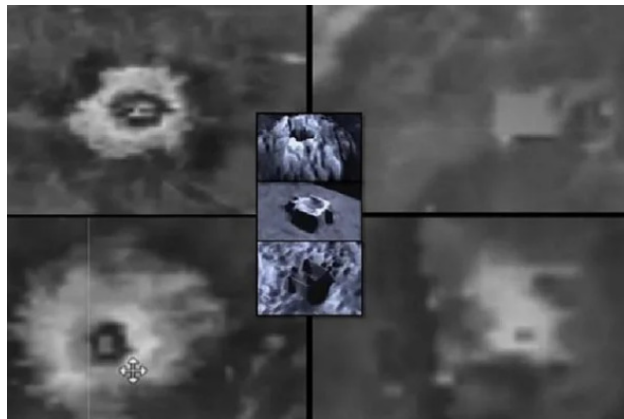
Jedno ze stworzeń Wenus. Na niektórych zdjęciach jest, w innych już nie. To się czołga! Na kamieniach jest tylko rowek. Czy to skorpion, czy taki ślimak

Kolejny etap przetwarzania (nie wiem, może z udziałem nie tylko nowych technologii, ale także fantazji) – i widzimy ślimak dość wyraźnie. Dlaczego nie? Życie jest możliwe nie tylko na węglu, ale także przy użyciu bardziej odpornych na ciepło związków krzemu

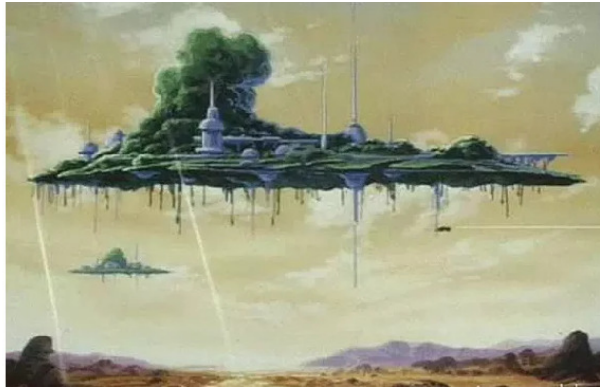
Niektórzy naukowcy twierdzą, że są to takie grzyby Wenus. Zbyt surowo te kamyki wyróżniają się na tle ogólnego koloru i zaokrąglonego kształtu. Myślę, że to bardziej ostrygi.

Amerykanie, choć nie rzucają siły lądowania na właściwą powierzchnię Wenus, ale skanują jej powierzchnię z dobrym radarem. Jakość obrazu odpowiada optyce. Z powodu zbliżających się żółtych chmur nie ma innego sposobu na zobaczenie czegokolwiek. Co widzimy? Jakaś baza Wenus lub forteca. Oczywiście zbudowałem to nie ślimaki

Przyjrzyjmy się bliżej. Imponująca konstrukcja przypomina ogromną batyskafę. Kto w tym mieszka? Gady według Igora Prokopenki (Ren-TV)? A może całkiem urocze humanoidy, takie jak księżycowa dziewczyna, którą Aleksiej Leonow i jego amerykańscy przyjaciele znaleźli w statku kosmicznym? Nie wiemy. Kiedy można skosztować smaku ostryg wenusjańskich? Ale co, jeśli są rozsądne? Tyle pytań i tak mało odpowiedzi.

Może te jasne czasy nadejdą, gdy ludzkość zjednoczy się i rzuci się na planety i gwiazdy.
A nad gorącą powierzchnią planety miłości unoszą się tak wspaniałe miasta

Ziemia

Ziemia. Ona jest Gają. Chonia. Roman Tellus. Starożytna grecka bogini, uosobienie Ziemi, rodzi niebiańskie bóstwo, Urana, od którego po owocnym deszczu rodzą się wszystkie żywe istoty. Wnuk Gai, Zeus, usuwając z władzy ojca i sprawy, rządził planetą (większość Europy) aż do upadku świata starożytności. Oryginalna bogini sama rzadko ingeruje w sprawy bogów, ludzi i innych żywych światów, wołac udzielać rad i zachowywać wiedzę.

Z jakiegoś powodu świątynie nie są wznoszone na cześć bogini Gai, tylko sporadycznie ołtarze i rzeźby.

Ziemia – wraz z Merkurem, Wenus i Marsem – jest ziemską planetą, największą z nich, o aktywności geologicznej, silnym polu magnetycznym i ogólnie mówiąc żywą. Średnia średnica wynosi 12 742 km. Obwód wynosi dokładnie 40 000 km. Taka dokładność wynika z faktu, że w przeszłości miernik był definiowany jako sto milionów części odległości od równika do bieguna północnego przez Paryż. Pierwsza prędkość kosmiczna wynosi 7 91 km. c. Średnia temperatura powierzchni wynosi 14,8 C. Skład atmosfery wynosi 21% tlenu, 78% azotu i 1% innych gazów. Najwyższą górą jest Everest, w przeciwnym razie Chomolungma (Tybet), 8848 km. nad poziomem morza. Najgłębszą niziną jest Rów Mariana (między Australią a Japonią), 10 994 m poniżej poziomu morza. Księżyc zaczyna wirować wokół Ziemi 4,5 miliarda lat temu w wyniku zderzenia Gai z hipotetyczną planetą Theia wielkości Marsa. Według innej teorii (dlaczego nie), Selena wchodzi na orbitę Ziemi zaledwie 12 tysięcy lat temu, towarzysząc jej zjawisku falą docierającą do samego szczytu Everestu. Ziemia powstaje z planetoid, pyłu, gazów, fragmentów dysku protoplanetarnego w zaledwie 10—20 milionów lat, trzysta milionów lat wcześniej. Woda, niegdyś substancja składowa komet i asteroid, przepływa teraz przez banalną instalację wodociągową i wypełnia naszą szklanę.

Uważamy, że dobrze znamy naszą planetę. W rzeczywistości każde prawdziwe przedstawienie historii ludzkości rozpoczyna się 200 lub 220 lat temu, od czasu masowej dystrybucji prasy okresowej. To, co działo się wcześniej, to tylko spekulacje, przypuszczenia, fragmenty nieznannej całości. Ludzkość jest jak dorosła osoba próbująca zrozumieć, z jakiego wydarzenia w dzieciństwie pamięta siebie. Jednak dzieciństwo Ziemi jest ogromne. Spróbujmy wydobyć z głębi zbiorowej pamięci trzy ledwo odróżnialne i rzekomo stłumione obrazy:

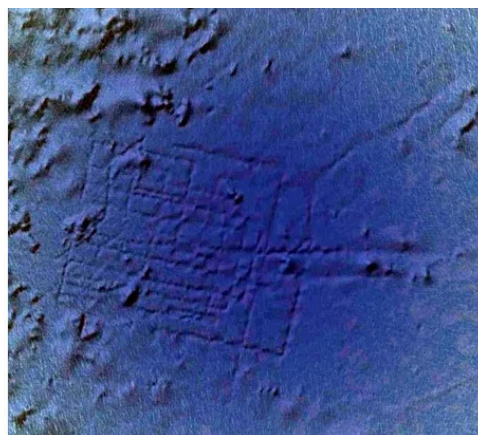
Przedstawia zdjęcia powierzchni Ziemi w nocy z orbity Ziemi.

Dzięki obfитоści światła można ocenić gęstość zaludnienia i rozwój gospodarek krajów

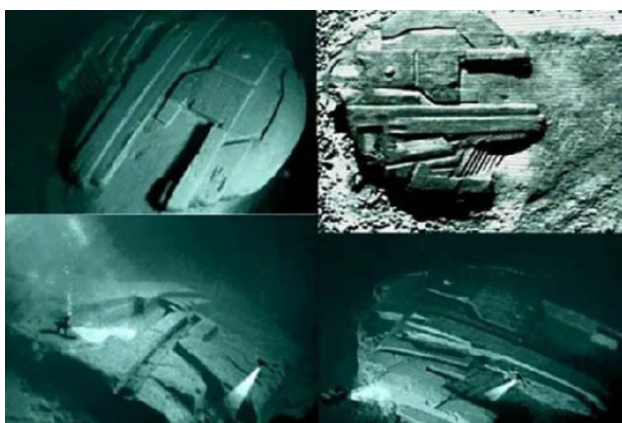
Ile wiemy o przeszłości i terażniejszości niebieskiej planety? Historia jest bardziej prawdopodobna, co przedstawiają nam naukowcy, kierując się ich zainteresowaniami. Bardzo interesująca formacja na dnie Oceanu Atlantyckiego jest łatwa do znalezienia przy użyciu najpopularniejszego zasobu internetowego. Znajdź na mapie satelitarnej Sahara Zachodnia, Wyspy Kanaryjskie (na przykład Santa Cruz de Tenerife) nad i na zachodzie, podejź do podnóża wspaniałego grzbietu łodzi podwodnej. Widzisz boki prostokąta przerażone równoległymi liniami, 120 i 140 kilometrów. Oczywiście są to pozostałości miasta-państwa, które można było porównać tylko z kambodżańskim Angkorem w szczytowym momencie. Trochę zmieszany przez szerokość linii – trzy kilometry. Można to jednak wytłumaczyć również przekazaniem kanałów żeglugowych lub pasów rozwoju miejskiego. Wyspy Madery znajdują się niedaleko Atlantydy. Mieszkańcy starożytnej metropolii, owszem, ci mężczyźni w przestronnych togach i ich pięknych kobietach z trudem mogli odmówić sobie w popularnym, tytułowym drinku.

Kontynuujemy podróż na zachód. Góra Ampere. Do tej małej dziewczynki w latach 1974—1980. Radzieckie statki są często wysyłane z solidnym bagażem sprzętu naukowego. Na głębokości 80—200 metrów kamery wykrywają kamienne płyty umieszczone w prostych liniach przecinających się pod kątem 90°. Te zabytki znajdują się dokładnie tam – 600 kilometrów na zachód, 200 kilometrów na południe od Gibraltaru, gdzie grecki filozof Platon wskazał lokalizację mitologicznej Atlantydy. Państwo zginęło, zstąpiło na dno oceanu, według tego samego źródła 12 tysięcy lat temu. Współcześni naukowcy oferują tę samą datę, co holoceni kamień milowy bogaty w katastrofy. Ale umysł odrzuca wszystko, co nie jest zawarte w fundamencie odbudowanego budynku Historii. Kontury starożytnego stanu są zadeklarowane jako hydrografy. Pieniądze są na wszystko, ale nie na nowych badaniach. W przeciwnym razie naukowcy będą musieli odpowiedzieć za swoją pracę, w której mocno wskazano, że dwanaście tysięcy lat temu człowiek nie mógł zbudować prymitywnej chaty, przyciąć skrobaka i podpalić

Ciekawa rzecz została odkryta w 1997 r. Przez szwedzką grupę badawczą Ocean X Team na dnie Morza Bałtyckiego. Jest to dysk o średnicy 60 metrów, szerokości 4—5 metrów, dwóch równoległych krawędziach, włazów, segmentów. Edukacja idealnie nadaje się do definicji «statku kosmicznego kosmitów». Dwieście metrów od niego jest inny podobny obiekt mniejszy. Czy rzeczywiście ma miejsce samobójcza bitwa powietrzna? Nurkowie wyposażeni w specjalny sprzęt są zanurzeni na 85 metrach – i nie są rozczarowani tym, co widzą. Sonar nie zwodzi. To naprawdę klasyczny latający spodek. Na podstawie materiałów z wypraw kręcone są filmy, publikowane są artykuły. Wtedy szum informacyjny ustępuje

To jest to, kosmici UFO. Albo, co jest możliwe, praca naszych odległych przodków? Prawdopodobnie nie są to baterie przybrzeżne i kawałek skały, który nie został wtoczony przez lodowiec... Co o tym sądzisz? Ale aparat psychiczny przeciętnego przedstawiciela ludzkości odrzuca tę wiadomość na bok. Nie chodzi o agentów rządu światowego, którzy próbują coś ukryć, ale w tym naszą własność. To, co nie jest istotne, jest tłumione przez specjalne mechanizmy ochronne psyche. To, co stało się z Ziemią w przeszłości, dzieje się w teraźniejszości, można ją zrealizować w przyszłości – odzwierciedlają się tylko wybrani Ziemiańskie. Może to ty i ja?

Sieć tuneli pod ziemią jest czymś, co może mieć największe znaczenie w oświeceniu samoświadomości ludzkości. Z jakiegoś powodu zjawisko to jest ignorowane przez rządy na całym świecie. Raporty o takich wynikach pojawiają się tylko sporadycznie w «specjalnych projektach» kanałów telewizyjnych o dość wątpliwej reputacji. Jest jednak trochę ziarna prawdy. Ponadto prawdę najłatwiej jest ukryć, jeśli mówimy o tym otwarcie i łączymy się ze sporami o «teorię płaskiej Ziemi» i wszechobecne gady. Tunel ten, według autora strony internetowej, rozciąga się gdzieś w pobliżu Bułgarii. Tutaj możesz jeździć konno. Głębokość takich konstrukcji zaczyna się od 200 metrów. Podziwiamy po cichu. Czy stary Ballogue wyjdzie z głębi struktury znanej nam z hobbita Bilbo?

Jeden ze stosunkowo małych tuneli położonych przez nieznaną cywilizację. Niektóre z nich są tak niskie, że zwykły człowiek może tylko czołgać się wzdłuż nich. I wydaje się, że jest to dość normalna wysokość dla budowniczych z wysokością, najwyraźniej około 1,2 metra. Lokalizacja tego konkretnego tunelu nie jest dokładnie określona przez autorów zdjęcia. To nie jest tak znaczące. Takie przejścia rozciągają się na tysiące kilometrów w różnych krajach, morzach, a nawet oceanach. Na przykład można przenieść się z Tybetu lub regionu Wołgogradu (grzbiet Medveditskaya) do Ameryki Północnej lub Południowej.

Tunel gdzieś pod Indiami. Wygląda na to, że lokalny smak luksusowej Golcondy, granatów, rubinów, zabawnych oczu szmaragdów jest nadal obecny tutaj. Ściany są stopione do stanu szklistego i dokładnie przetworzone.

Korzystając z danych NASA (Google Sky) przekazanych ludziom na Ziemi, entuzjaści badań ujawniają wiele ciekawych rzeczy w dalekiej i bliskiej przestrzeni. Prezentowany obiekt w kształcie cygara znajduje się na wysokiej orbicie ziemi. Półtora kilometra długości, sto metrów szerokości. Wygląda na to, że obcy obserwują nas uważnie.

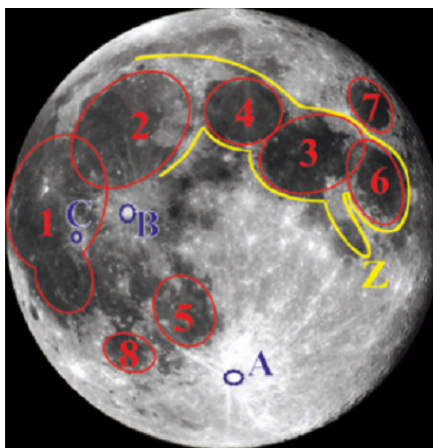
Księżyc

Selena, ona jest Księżycem (Promieniowaniem), albo Mene jest córką Hyperiona i Tei. Hyperion jest tytanem, synem Urana i Gai. Theia jest znowu tytanią, najstarszą córką Urana i Gai. Młodsza siostra to promienny Eos, bogini porannego świtu. Brat nie jest nikim innym jak Heleos, bóstwem słonecznym wysoce szanowanym w starożytnej Grecji. Z czasem Geleos jest identyfikowany z Apollo. Dzieci Seleny są nam mało znane Ers, Nemeus i Nemean lwy. W Rzymie Selena staje się boginią polowania na Dianę.

Średnica księżyca wynosi 3500 km, czyli 0,27 Ziemi. Grawitacja jest jedną szóstą od naszej znanej niebieskiej planety. Pierwsza prędkość kosmiczna wynosi 1,68 km. c, co odpowiada prędkości ruchu pocisku wystrzeliwanego z pistoletu o długim lufie. Grubość kory waha się od zera do stu pięćdziesięciu kilometrów. Temperatura rdzenia wynosi 200°C. Nie ma pola magnetycznego. Atmosfera jest nieobecna. Zgodnie z danymi indyjskiego satelity Chandrayaan-1 w obszarze bieguna północnego, na dnie kraterów znajdują się znaczne pokłady lodu wodnego

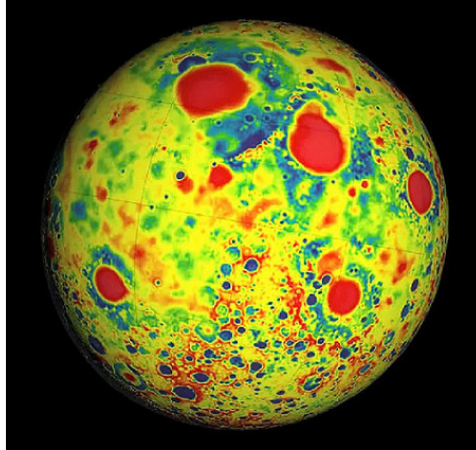

Świątynia bogini Diany w Rzymie. Budynek został zbudowany w IV wieku pne na rozkaz króla Serviusa Tulliusa. Świątynia jest szczególnie popularna wśród plebejuszy i niewolników, wierząc, że sam Servius Tullius był kiedyś niewolnikiem. Historia jest całkiem prawdopodobna, biorąc pod uwagę, że przynajmniej dwóch cesarzy Imperium Rzymskiego przed ich wejściem na szczyt władzy było rzeczywiście niewolnikami

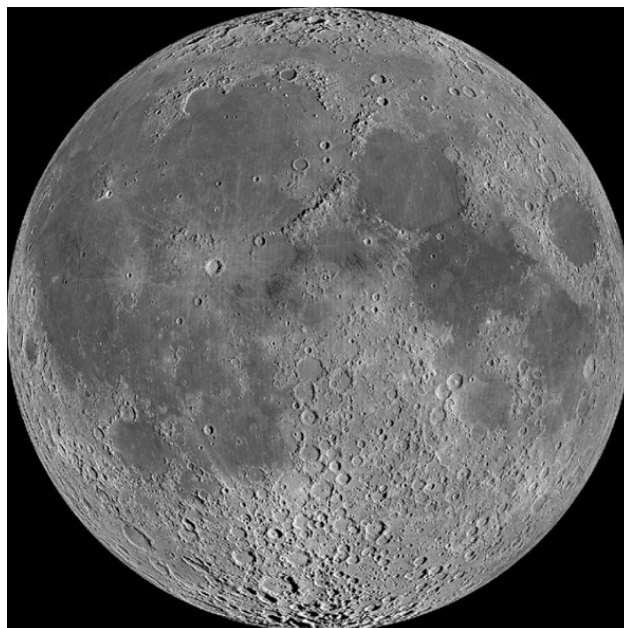

Dla miłośników bezpośrednich obserwacji przestrzeni. Najważniejsze formacje na powierzchni księżyca, które są wyraźnie widoczne przez lornetkę. Z – podświetlone na żółto – zgodnie z chińską

mitologią «Lunar Rabbit». A – krater Tycho (na cześć astronoma Tycho Brahe). B – Krater Kopernik, C – Krater Kepler. Ponadto: 1 – Ocean burz, 2 – Morze deszczów, 3 – Morze spokoju, 4 – Morze jasności, 5 – Morze chmur, 6 – Morze obfitości, 7 – Morze kryzysów, 8 – Morze wilgotności. Niektórzy obserwatorzy uważają, że kontury mórz księżycowych bardzo przypominają kontury ziemskich kontynentów.

Mascons – pozytywne anomalie grawitacyjne na Księżycu, odkryte w 1968 roku w wyniku analizy parametrów orbity pięciu sztucznych satelitów misji Lunar Orbiter. Ponadto urządzenia wykonują zdjęcia 99% powierzchni selenu z rozdzielczością 60 metrów lub wyższą. Istnieją wersje pochodzenia masek meteorytowych (ale trudno wyobrazić sobie asteroidę, tak starannie przedstawiającą substancję jej jądra w okręgu) lub nawet osadową (zakładając istnienie prawdziwego księżycowego morza w przeszłości). Między innymi czerwone kółka, które widzisz, prawie nie pokrywają się z formacjami geologicznymi na powierzchni. Ale z pewnością wiemy, że anomalie grawitacyjne są tworzone przez obce struktury pod tytanową powłoką pustego księżyca. Widzimy miasta i bazy obcych z ich pleców

...W 1971 roku astronauta misji Apollo 14 zrzucili etap startu modułu księżycowego na księżyc. Wcześniej zainstalowane sejsmografy rejestrują oscylacje powierzchni przez niezwykle długi czas – około półtorej godziny. Dane te pozwalają entuzjastom poszukiwać pozaziemskiej inteligencji, aby twierdzić, że Księżyc jest pusty... ma skorupę z tytanu, a tak naprawdę jest

ogromną stacją kosmiczną przebraną za naturalne ciało niebieskie. Jednym z potwierdzeń tej wersji jest idealna okrągła orbita księżyca. Praktycznie wszystkie satelity, wszystkie ciała niebieskie mają orbitę eliptyczną, z odpowiednim aphelium (największa odległość od «gospodarza») i perygeum antagonistyczne. Księżyc opisuje idealny okrąg wokół Ziemi. Pierwsza opcja – Selena stworzona przez wpływ Ziemi i obiektu wielkości Marsa. To zdarzenie jest tak mało prawdopodobne, że wersja sztucznego pochodzenia Księżyca na jego tle wydaje się całkiem wiarygodna... Należy zauważyć, że pewna grawitacyjna sfera przyciągania ciała niebieskiego jest rzeczywistą, ale nie do końca zrozumiałą, a nawet paradoksalną rzeczą. Księżyc wpływa jednocześnie na ziemię i słońce. Siły te są porównywalne. Logiczne jest, że Słońce powinno przynajmniej w jakiś sposób przyciągnąć orbitę Seleny krążącej wokół Ziemi. Jednak wszystko wygląda tak, jakby Księżyc w ogóle nie czuł heterogeniczności grawitacji Słońca, «podporządkowując się» wyłącznie swojej «kochance» Ziemi. To samo dotyczy wszystkich innych księżyców i planet. Ściśle mówiąc, rozwiązania «problemu trzech ciał», czyli poruszanie się i jednoczesne wzajemne przyciąganie do siebie obiektów niebieskich, w ogóle nie istnieją. Ta pozycja, po wielu twórczych udrękach testowanych przez astronomów, została udowodniona przez francuskiego matematyka Henri Poincare pod koniec XIX wieku.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.